

sosialurin

telf. 1 47 20. 1 18 20
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevandi:

Fyrirtaks-

og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bládmenn: Hogni Djurhuus

Jóhann Mortensen

Jan Müller

Lýsingar: Arne Thomsen

Upseting: Sosialurin

Prent: Dimmalætting

Okkara møguleikar

NAKAD AV TÍ, sum frammi hevur verið í blaðunum og í útvarpinum nú fyrri stuttum, bendir á, at stórir misjavni er á uppfatanini millum politikkarar um hvussuleiðis vit eiga at skipa hetta samfelagið. Í øllum ólavsekursinum kom so eisini nakað av tilfari frá Búskaparráðnum, eisini í samband við ræðuna, legurmaður helt á ólavseku. Og tað er ikki burturvið at kunna sær nakað av tí tilfari, sum har er at lesa burtúr.

IKKI MINST HJÁ hesum mongu, sum í tíð og úrtíð út-tala seg í blaðum, í útvarpi o.s. um øll møguleg viðurskifti, ikki minst á fggjarliga skinum.

EITT VAR útvarpsfrásegning um ein pressufund á lands-sjúkrahúsnum, har ráðleggingarnevndin fyrri sjúkrarhúsin legði fram úrslit um framtíðar útbýgging av sjúkrarhúsinum, har milljónirnar ikki trutu — á pappírnum. Ein hevði nærmast ta fatan, at her var sum at kaga í kóki-bókina, man tager...

MEN BÆDI HJÁ henni, sum fyrri ólavseku í Oyggja-tíðundum við høvdingabrái so frekt segði, at tað er skomm fyrri færoyingar at stjaka ímótík teimum donsku milljónunum og somuleiðis hjá teimum, sum leggja eina slíka ótugda bók fram, sum ráðleggingarnevndin, er tað av týðningi, at hesi vita, at ikki er bara at seta tøllini á pappír, almenningurin krevur eina frágreiðing, sum er nógv gjallari enn tað almenningurin higartil hevur sæð.

Í ØLLUM HESUM eigur at havast í huga, at onnur sam-felagslig viðurskifti mugu havast í huga, ikki ber til at einka um samfelagsbyrðarnar og bara halda fram við at brúka, tí so verður bara uppfart meira hjá tí einstaka at gjalda.

OG Í DAG er tað hetta øll ræðast — at gjalda.

Hvørjar avleiðingar

VIT FRÆTTA NÚ at Strandferðslan hevur havt úr at gera, hevur ikki á nakran hátt kunnað tikið tað tal av ferðafólki og øðrum, sum eftirspurningurin hevur verið til. Tað vil aftur siga, at okkara samfelag hevði verið munandi væl betri fyrri, um hyggirðini á sinni vörðu fylgd, tá mælt varð til at keypa hin so mikið umrædda Lassa II.

MEN GJØRD GERÐ fær onga vund. Tann djúptækna færoyska konservatívisman fekk uppfart einaferð yvir-takili, meðan samfelagið ópti.

MEN HETTA SIGUR okkum tó so mikið, at stríðið, sum stóðist hevur av hesum máli, tó ikki hevur verið til onga nýtt. Tí her vörðu veruliga gjørdar royndir at finna okk- um nýggjar leiðir á vinnuliga skinum. Og her sá vit uppfart einaferð enn, hvussu tær kreftirnar, sum bara hugsa um at mjølva gegn koku sína, brúka allar hugs- andi og óhugsandi midlar til at tæna sínum egna enda- máli, vertin á hvat samfelagið aðnars fær burtúrur tí.

VIT HAVA SO mangan upplivað hetta í færoyska sam-felagnum. Har húsakallandi, sum so ofta fyrr, hevur yvirtakili. Har vit ikki tola, at granni okkara fær ein bita, men fer onkur útlendingur avstað við bitanum, ger tað minni, hann er jú ikki granni okkara í gerandisdegnum, og so gera tað jú minni.

HETTA LYNDIÐ HEVUR verið mongum góðum tiltaki at bana, speli at hetta stóðugt skal vera so fezt í lyndi fæ- royngna, at vit í samfelagsstýðandi málum lata klandur og lútvinnung yvirskugga vinningin, sum nú t.d. í sam- ferðslumálini.

»Sosialurin? Hann nyttar onki. Hann skrivar av eftir Útvarpinum!«

Tað er ikki sørt, tú gerst illa við av at hoyra tíðindi, tú sjálvur hevur skrivað, lísini í Útvarpinum dagin fyrri, Sosialurin, tíðindini eru skrivað til, kemur út! Serliga, tá einasta tilknýti, tú hevur til Út- varpið, er ein kvittan fyrri góldið útvarpsgjald. Ferð eftir ferð brúkar Útvarpið tíðindi úr Sosialinum, eitt litið sindur umskrivað, í tíðindasendingunum tús- kvöld og friggjakvöld. Og so skalt tú hoyra aftaná: Sosialurin? Hann nyttar onki. Hann skrivar bara av eftir Útvarpinum!

Tí, tað eru tey fæstu, sum vita, at Sosialurin (og eisini Oyggjatiðindi og Dagblaðið) eru at fáa í blaðselunum í Havn seinna part týsdag og friggjadag, dagin fyrri, tey eru dagsett. Hetta verður

gjørt fyrri at fáa eina sterri leysasalu. Sum kunnugt liða blaðini av kroniskari peninganeyð og nýta tí sjálvandi hvønn inntøku- møguleika.

Aftur til Útvarp Fø- oya. Útvarp í øðrum lond- um taka eisini tíðindi úr blaðunum. Men tey nevna ta, hvaðani tíðindini eru tikið. Tað ger Útvarpið hjá okkum eisini, tá tíð- indini eru úr til dømis tí hávalmennna Al Achram, Jyllandsposten, Le

Monde, Newsweek. Fø- oysku blaðini hinvegin verða sjáldan nevnd. Or- søkin er helst tann løgna reglan um reklamu. Eg havi enn ongan hitt, sum skilir til fulnar kunngerð- ar og reklamapolitikk Út- varpsins. Ein keypmaður til dømis sleppur ikki at kunngera í Útvarpinum, ætlar hann at stongja ein

dag vegna voruteljing ella jarðarferð. Ein maður, sum seir ferðir til Mail- orca sleppur ótarnaður at lýsa við hesum. Sagt verður, at alt, sum hevur við handil at gera, sleppur ikki við í kunngerðir og tíðindi (samanber: innbrot hevur í nátt verið í einum ítróttarhandli í Niels Fin- sensgøtu. Navnið á hand- linum má fyrri alt í verðini ikki nevast). Aftur til fyrra dømið: eftir tí hevur tað onki við handil at gera at selja ferðir til Mallorca!

Ivaleyft fer Útvarpið at halda fram við at taka tíðindi úr blaðunum, aðrenn hesi koma út. Tað er spell, serliga, tá hugsað verður um, at fleiri av út- varpsmonnunum fyrr hava arbeitt á blaðunum. Teir hava tí fleiri ferðir sjálvir brúkt minni vøkur orð um Útvarpið, tá tað

hevur tikið tíðindi frá teimum. Teir hava tá tos- að um »gentlemen's agree- ment« millum blað og út- varpsfólk. Nú er tað helst gloymt, men vit á blaðun- um eru tó framvegis so naivir at trúgva hesi ó- skrivaðu reglu um at virða arbeiddið hvør hjá øðrum.

Nóg mikið hesa ferð. Tað nyttar helst onki at senda Útvarpinum eina rokning fyrri tað stríð, tú hevur at finna fram tíðindi til sendingarnar týskvöld og friggjakvöld. Men teir fáa onki útvarpsgjald frá mær aftur.

Vónandi eru tey nú færri, sum halda, at vit á Sosialinum sita einum bandavspælara við tíðind- um úr Útvarpinum og skriva tey av til blaðið.

Hogni Djurhuus
blaðmaður

Skúlanevndarval (Veljið meg!)

Í Skúlablaðnum 6. hefti eitur leiðarin, sum blað- stjóriin Eilíf Samuelsen skrivar, Skúlanevndarval; men undirritaði og mong onnur við honum halda, at leiðarin tað sama kundi itíð tað, sum stendur om- an fyrri her í klombrum: Veljið meg! Ella, hvi velja tit ikki meg?

Greinin snýr seg, sum yvirskriftin sigur frá, um skúlanevndarval, sum

skulu vera í heyst, og sjálvandi er tað eyðvitað, at hugsandi lærarar hava áhuga fyrri, hvørji ið vald verða í hesar nevndir, og tað er so rímligt, at for- maðurin í lærarafelagnum hugsar um hetta, men tá ið hann endar greinina við hesum orðum:

Tað hevði verið ein stór- ur vinningur fyrri skúlan, um sloppið kundi verið

undan slíkum avgerðum, sum vóru merktar av per- sónligum, lokalum, polit- iskum, religiøsum ella øð- rum óviðkomandi áhuga- málum», so duga vit ikki at fylgja honum. Tí hvør- um skulu avgerðirnar tá vera merktar av, tá ið tær ikki skulu vera merktar av persóninum, ikki av tí lokala umhvørvinum, ikki av politiskum og ikki av religiøsum áhugamálum?

Eg rokni við, at tað verður ringt at finna 3 limir, tíansheldur 7, sum svara til hatta lítleysa kravið, tí eftir hasum kravinum at døma, so skulu teir ongan lit hava, vera púra lítleysir, og sjálvandi so helst onga meining hava heldur.

Lærari

Skúlablaðið og skúlanevndarval

Dimmalætting prentaði herfyri eina grein, sum hevði staðið í Skúlablað- num. Blágreinin var skrivað av Eilíf Samuel- sen, sum umframt at vera blaðstjóri á Skúlablað- num, eisini er formaður í Føroya Lærarafelag, og endar greinin við, at tað hevði verið stórur vinning- ur fyrri skúlan, um sloppið kundi verið undan slíkum avgerðum í skúlanevnd-

um, sum m.a. vóru merkt- ar av religiøsum ella øð- rum óviðkomandi áhuga- málum.

Skelkandi, at leiðarin fyrri lærarastættin í Føroy- um skal kalla religiøs á- hugamál í skúlanum fyrri óviðkomandi, tí nær vit- andi stendur í sjálvari for- málsparagraffini í skúla- lógini nakað um at fólka- skúlin skal hvíla á religi- øsari grund og í nógvum

skúlanevndum hevur tað verið so, at prestur hevur verið limur í skúlanevnd- ini, velsaktans fyrri at tryggja at religiøs áhugamálini í skúlanum eru í góðum hondum. Er tað hetta Eilíf Samuelsen vil til lívs? Vil hann saman vil allari lærarastættini hava buktina og báðar endarnar í skúlanum og ynskja prestar og foreldur á bláman, sum m.a. vilja,

at skúlanevndirnar taka hond um religiøsa formál skúlans? Vit foreldur vilja ikki finna okkum í slíkari viðferð av okkum og børn- um okkara. Vit kenna okk- um líka so væl kvalifiser- aði at taka støðu til, hvør skal umboðað okkum í skúlanevndini sum formaðurin í lærarafelag- num.

Foreldur

Eitt kór sigur soleiðis

»Ja, vit mødes hos vor Jesus prise ham på bedre vis, der vi aldrig mere skilles. Herren være lov og pris«.

Ja, tað er, Gud havi lov og takk, herligt at vit kunnu prisa øgra Herra og Frelsara betur tá vit eru komin heim, enn vit mang- an gera tað her í livinum,

sjálvt um vit vilja tað besta, so man tað mangan vera soleiðis, at øgra egna »eg« skínur í gjøgnum. Gud hjálpi øgur til at biðja um fyrigeving og tað av hjarta, um og hava sær- að nakað menniskja við øgra vitnisburði.

Amen

W.

Øll leggja fyrst eftir

sosialinum